

Копія 86

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Провадження № 22-ц/774/3689/2014
Категорія 27

Головуючий у I Інстанції - Руденко В.В.
Доповідач - Колодяжна Н. Є.

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

12 червня 2014 року Апеляційний суд Дніпропетровської області в складі:

голубуючого – судді: Колодяжноі Н. Є.
суддів – Баранніка О.П., Лисичної Н.М.
при секретарі – Надтока А.А.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Дніпропетровську цивільну справу за позовом ПАТ «Акцент-Банк» до Волошина Владислава Вікторовича – про стягнення заборгованості за кредитним договором,

ВСТАНОВИВ:

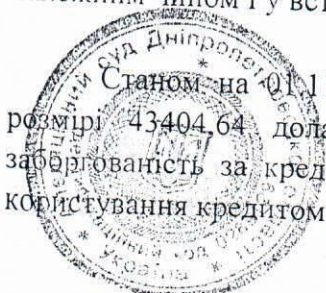
В апеляційній скарзі ПАТ «Акцент - Банк» просить скасувати рішення Амур – Нижньодніпровського районного суду м. Дніпропетровська від 20 лютого 2014 року, посилаючись на його незаконність, недоведеність обставин, що мають значення, невідповідність висновків суду обставинам справи, порушення судом норм матеріального та процесуального права.

Апеляційний суд вважає скаргу такою, що не підлягає задоволенню, а рішення законним з наступних підстав.

Матеріалами справи встановлено, що 01.08.2008 року між ПАТ КБ «ПриватБанк» та відповідачем був укладений кредитний договір, відповідно до якого відповідач отримав кредит у розмірі 15135,27 доларів США на термін до 31.07.2015 року. 15.09.2008 року між ПАТ КБ «ПриватБанк» та ЗАТ «Акцент-Банк» було укладено договір факторингу № 1, відповідно до якого ПАТ КБ «ПриватБанк» здійснює відступлення права вимоги на свою користь платежів по кредиту, комісії, процентам, винагородам та іншим неустойкам.

Згідно ст.ст. 526, 527, 530 ЦК України зобов'язання повинні виконуватись належним чином і у встановлений строк відповідно до умов договору та вимог закону.

Станом на 01.11.2013 року виникла заборгованість відповідача перед Банком в розмірі 43404,64 доларів США, яка за даними Банку складається з наступного: заборгованість за кредитом – 13326,81 доларів США; заборгованість по процентам за користування кредитом – 7039,35 доларів США; заборгованість по комісії за користування

кредитом – 1867,23 доларів США; пеня за несвочасне виконання зобов'язань за договором – 19074,56 доларів США, штраф (фіксована частина) – 31,26 доларів США; 2065,40 доларів США – штраф (процентна складова).

В забезпечення виконання умов договору відповідачем був наданий Банку автомобіль DAEWOO NEXIA, державний номер АЕ 8398 СК. Банк здійснив звернення стягнення на цей предмет застави у позасудовому порядку, відповідно до п. 13.3.3 договору на підставі довіреності. 19.03.2012 року автомобіль реалізований за вартістю 3105.59 доларів США.

Згідно з п.13.7 договору, у разі продажу предмета застави всі суми, виручені в результаті такої реалізації, використовуються, в першу чергу, для відшкодування всіх витрат (включаючи витрати на юридичні послуги), яких Банк зазнав у зв'язку із зверненням стягнення на предмет застави. Будь-які кошти, що залишаються після відшкодування витрат, зазначених вище, використовуються для погашення інших забезпечених вимог.

Окремою довідкою на а.с.52 Банк зазначив, що із вказаної вище суми – 1552,8долл. та 96.38долл. зараховано на погашення заборгованості за кредитним договором, а 1456.41долл.- на погашення штрафу, датою проведення цієї операції вказано 19.03.2012.

Проте, з наданого позивачем розрахунку заборгованості таке не вбачається, в жодному із його розділів таких сум (або з розбивкою їх на частки) на вказану дату не міститься. У позовній заяві також відсутнє обґрунтування стягнення коштів із зазначенням факту продажу автомобілю та суми, не зазначено природу походження штрафів, зокрема суми 1456.41долл. відповідно до кредитного договору та їх розрахунку.

За таких підстав апеляційний суд вважає, що суд зробив вірний висновок, що розрахунок заборгованості, наявний в матеріалах справи, не відповідає фактичній заборгованості відповідача за кредитом, а позовні вимоги – є недоведеними у відповідності до вимог ст.ст.10, 60 ЦПК.

Посилання у скарзі на те, що суд належним чином не дослідив усі обставини справи та не врахував, що у позивача малося право на нарахування штрафів, є необґрунтованими, оскільки факт наявності правових підстав у рамках кредитного договору для нарахування штрафних санкцій судом не заперечувався, однак висновки суду зводились до недоведеності суми кредитної заборгованості, її складових відповідно до розрахунку та з врахуванням суми, за яку було здійснено продаж належного відповідачеві авто.

Між тим, і в апеляційній скарзі на ці питання відповідь та обґрунтування відсутні. Зазначене не дає підстав вважати апеляційну скаргу обґрунтованою.

Рішення відповідає вимогам матеріального та процесуального законів.

Керуючись ст.ст. 307, 308 ЦПК України, апеляційний суд –

УХВАЛИВ:

Апеляційну скаргу ПАТ «Акцент-Банк» — відхилити.

Рішення Амур — Нижньодніпровського районного суду м. Дніпропетровська від 20 лютого 2014 року — залишити без змін.

Ухвала чинна з моменту проголошення, може бути оскаржена у 20-денний строк у касаційному порядку.

СУДДІ:

[Handwritten signatures]

Набрано сили 12 червня 2014 року.

Згідно з оригіналом.

Суддя

[Handwritten signature]
Н.Е. Колодязна

Прочитано, аргументировано
та скріплено Кербовим
печатем на 2 апр.
Судья *В. М. Кербов*
Секретарь *В. М. Кербов*

